

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/61/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217207700
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1217207700.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovkej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickéj v spore žalobkyne: D. V., Z.. XX.XX.XXXX, B. V. XX, B. zastúpenej: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie 395,52 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12.decembra 2017, č.k. 9Csp/59/2017-75, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu

o d ô v o d n e n i e :

1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 395,52 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 395,52 € od 19.03.2017 do zaplatenia, zvyšku žalobu zamietol, žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, žalovaného zaviazal zaplatiť štátu, na účet Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľa systému, súdny poplatok za žalobu v sume 23,50 €. Vychádzal zo zistenia, že sporové strany medzi sebou uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v zmysle ktorej sa žalovaný ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalobkyni ako dlžníkovi úver vo výške 960,- €, ktorý sa tá zaviazala splácať v dohodnutých splátkach. Čl. 6 „Údaje o schválenom revolvingovom úvere" zmluvy obsahoval nasledovné informácie: informatívny údaj o mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb): 52,48 €; poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 960,- €; splatnosť úveru (počet splátok): 42; mesačná splátka (vrátane úrokov): 30,36 €; celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver a úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru): 1.371,12 €; RPMN za úver (v %): 25,81 %; ročná úroková sadzba úveru (v %): 18,09%; priemerná RPMN za úver (v %): 36,30 %; poskytnutá čiastka revolvingu: 960,- €; Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving a úroky za celú dobu čerpania revolvingu a poplatok za poskytnutie revolvingu): 1.371,12 €; predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 25,81 %; ročná úroková sadzba revolvingu (v %) 18,09; ročná úroková sadzba úrokov z omeškania (v %): 5,05; poplatok za poskytnutie úveru: 96,- €. Predmetom Dohody o poskytovaní služieb uzavretej sporovými stranami dňa 24.11.2014 bola úprava podmienok poskytovania dohodnutých služieb k uzavretej Zmluve o revolvingovom úvere s číslom rovnakým ako je číslo dohody, kde poskytovateľ má postavenie veriteľa a zákazník postavenie dlžníka. Dohoda zakladá právo žalobkyne na využívanie služieb a zároveň jej povinnosť platiť žalovanému ako poskytovateľovi za tieto služby odplatu určenú vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Táto dohoda obsahovala služby ako „Informácia o zostávajúcich záväzkoch", „Odklad splatnosti splátok", Informácia pred splatnosťou splátky", a pod.

Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500091590 zo dňa 24.11.2014 zistil, že obsahuje údaje o schválenom úvere žalobkyne, ako výšku úveru, splatnosť úveru v počte mesiacov, výšku mesačnej splátky, výšku poplatku za poskytnutie úveru, dátum splatnosti prvej a poslednej splátky, periodicitu splácania úveru, atď. Podľa čl. 7 ods. 7.1 písm. g) a h) Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere žalovaného platných ku dňu 01.09.2014 sú súčasťou Zmluvy Prílohy č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, a to konkrétne príloha č. 7: Oznámenie o schválení úveru Dlžníkovi (podľa čl. 2, ods. 2.2 tejto Zmluvy) obsahujúce všetky identifikačné údaje schváleného úveru; a príloha č. 8: Sadzobník poplatkov. Zistený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa § 1 ods. 1, ods. 2, § 2 písm. d), písm. h), písm. i), § 4 ods.2, § 9 ods. 2 písm. c), f), j), k) a y), § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v spojení s § 52 ods. 1, ods. 2, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. a) a t), ods.5, § 107, § 451 ods. 1, § 517 ods. 1, ods.2 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Konštatoval, že v predmetnom prípade za začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby treba považovať okamih, kedy sa žalobkyňa dozvedela od jej právneho zástupcu, že predmetná zmluva je bez úrokov a bez poplatkov s poukazom na jej právne vady. Ide o subjektívny okamih, kedy oprávnený zistí také okolnosti, ktoré sú relevantné pre uplatnenie jeho práva (rozhodnutie NS ČR sp. zn.: 33Odo 83/2004). Pre ustálenie okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby je v zmysle platnej judikatúry možné považovať okamih upozornenia účastníka zmluvy na jej neplatnosť, napríklad kontrolnými orgánmi. V danom prípade mal za to, že pre ustálenie okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúce poskytnutie informácie právnym zástupcom žalobkyne, a to dňa 15.03.2017, kedy žalobkyňa vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom z tejto výzvy vyplýva, že právny zástupca prevzal zastupovanie žalobkyne, a poskytol jej informácie, že predmetná zmluva je bez úrokov a bez poplatkov. Objektívna premlčacia doba, ktorá je trojročná, plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Pri postupnom pokračovaní získavaní majetkového prospechu (hodnôt) sa z hľadiska premlčania považujú za samostatné nároky na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, i keď sa jedná o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia. Na uplatnenie každého takéhoto práva na vydanie bezdôvodného obohatenia začínajú plynúť objektívne aj subjektívne premlčacie doby zvlášť. Pri kombinácii objektívnej a subjektívnej premlčacej doby platí, že právo sa premlčí uplynutím subjektívne určenej doby, najneskôr však uplynutím objektívne určenej doby, teda právo sa premlčí uplynutím tej doby, ktorá skončí skôr. K tvrdeniam žalobkyne, že sa vo veci má aplikovať 10 ročná premlčacia doba uviedol, že v konaní nebolo preukázané také konanie zo strany žalovaného, ktoré by bolo možné hodnotiť ako konanie vo forme, či už priameho alebo nepriameho úmyslu. Žalovaný uzavrel so žalobkyňou zmluvu o úvere, podľa ktorej jej poskytol finančné prostriedky, ktoré sa zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach. Úmyslom žalovaného nebolo získať bezdôvodné obohatenie, ale pri vykonávaní svojej podnikateľskej činnosti získať zisk za poskytnuté finančné prostriedky v podobe dohodnutého úroku a poplatkov. Keďže si žalobkyňa uplatňuje titulom vydania bezdôvodného obohatenia plnenia vo forme úhrad, ktoré boli splatné a uhradené v období od júna 2016, tak námietka premlčania nie je dôvodná, pretože žaloba bola podaná dňa 05.04.2017, a teda nárok bol uplatnený pred uplynutím trojročnej objektívnej premlčacej lehoty. Konštatoval, že žalobkyňa sa v konaní domáhala zaplatenia sumy 395,52 € predstavujúcej bezdôvodné obohatenie, a to s poukazom na skutočnosť, že zmluva je bez úrokov a bez poplatkov, nakoľko neobsahuje členenie každej jednej mesačnej splátky na istinu, úrok a poplatok, či inú platenú sumu, absentuje v nej doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, absentuje v nej adresa veriteľa na podanie reklamácie, ako aj z dôvodu, že nie je v zmluve správne uvedená a vypočítaná hodnota RPMN, a že Dohoda o poskytnutí služby inkorporovaná do úverovej zmluvy je neplatná. V konaní bolo preukázané, že strany uzavreli zmluvu, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver. Zmluva uzavretá stranami je zmluvou spotrebiteľskou, pretože žalovaný ako dodávateľ konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a u žalobkyne nebolo preukázané, že pri uzatváraní zmluvy konala v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Poskytnutý úver spĺňa charakter spotrebiteľského úveru. Keďže bol žalobkyňi poskytnutý spotrebiteľský úver, tak zmluva musí obsahovať všetky obligatorne náležitosti vyplývajúce z § 9 ods. 2 ZoSú. Základné zákonom predpísané náležitosti zmluvy o úvere, t.j. suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a pod. musia byť priamo obsahom takejto zmluvy, a nie iba vyvodzované z ďalších k zmluve pridružených dokumentov, pričom priamo v zmluve musia byť uvedené tak jasne, zrozumiteľne a jednoznačne, aby nebola žiadna a akákoľvek pochybnosť o tom, o ktorú obsahovú náležitosť zmluvy má ísť. Z obsahu predloženej zmluvy vyplýva, že v nej nebol uvedený údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c) ZoSú), o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) ZoSú), ani

údaj o termíne splátok (§ 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ), pričom tvrdenie žalovaného, že údaje o termíne konečnej splatnosti úveru a o termíne splátok boli obsiahnuté v Oznámení o schválení úveru, resp. v splátkovom kalendári a adresa na uplatnenie reklamácie v Zmluvných dojednaniach, ktoré sa považujú za súčasť zmluvy v danom prípade, nepovažoval za dôvodné. Oznámenie veriteľa o schválení úveru je jednostranným právnym úkonom zo strany žalovaného, ktoré nadväzuje na uzavretú zmluvu. Z jeho obsahu nevyplýva, že by sa malo považovať za súčasť zmluvy alebo dodatok k zmluve, ktorá je dvojstranným právnym úkonom, a pokiaľ by malo spĺňať takýto účel, tak by muselo byť podpísané oboma zmluvnými stranami rovnako ako samotná zmluva. Splátkový kalendár súdu predložený nebol a neboli predložené ani žiadne doklady, či takýto splátkový kalendár bol niekedy podpísaný žalobkyňou, a či jej bol vôbec odovzdaný, preto nepovažoval za preukázané, že by takýto doklad mohol byť považovaný za dodatok k zmluve. Súd v danej súvislosti poukazuje tiež na to, že hoci Obchodný zákonník v § 273 ods. 1 uvádza, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky, vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené, avšak úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku podobné ustanovenie neobsahuje, okrem § 788 ods. 3 v prípade poisťnej zmluvy. Časť zmluvy, uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, preto (okrem poisťnej zmluvy) nemôže byť určená len odkazom na VOP, zmluvné dojednania, a pod. Rovnako tento záver platí aj o zmluve spotrebiteľskej, ktorá je svojou povahou zmluvou občianskoprávnou. Z uvedeného vyplýva, že v ostatných prípadoch zmlúv uzavretých podľa Občianskeho zákonníka (vrátane spotrebiteľskej zmluvy) je vylúčené, aby sa všeobecné zmluvné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho preto plynie, že v prípade, pokiaľ zmluvné strany sa dohodnú na tom, že pre daný zmluvný vzťah sa budú aplikovať dojednania obsiahnuté vo VOP, tieto sa nemôžu bez ich podpísania zmluvnými stranami stať súčasťou zmluvy, preto pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby takéto VOP boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané. V prejednávanej veci Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi CreditSlovakia, s.r.o. neboli zmluvnými stranami osobitne podpísané, preto sa nemohli stať súčasťou zmluvy. K tvrdeniam žalovaného, že ZoSÚ účinný v čase uzavretia zmluvy nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe súd uviedol, že v čase uzavretia zmluvy, t.j. dňa 24.11.2014 bola ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ obsahovalo povinnosť, aby Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/510/2015: „Takéto uvedenie rozpisu splátky na istinu, úroky a poplatky však nie je naplnením požiadavky citovaného ustanovenia ZoSÚ, nakoľko toto ustanovenie predpokladá, že pri splátke (ktorá je uvedená v eurách) sa uvedie, aká suma (v eurách) zo splátky predstavuje splácanie istiny, aká splácanie úroku a aká splácanie servisného poplatku. Priemerný spotrebiteľ pri uvedení rozpisu v percentách nemusí byť schopný si uvedené údaje prepočítať, ale uvedenie konkrétneho rozpisu splátky na splátku istiny, splátku úrokov a splátku iných poplatkov v eurách je povinnosťou veriteľa. Ak teda navrhovateľ ako veriteľ v zmluve neuviedol, aká je výška splátky istiny, úroku a servisného poplatku v eurách, ale len percentuálne, súd má za to, že nie je možné to považovať za uvedenie podstatnej náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo.“ Obranu žalovaného, že pri výklade je potrebné vychádzať zo znenia smernice Rady č. 2008/48, považoval za nepresnú, nakoľko v tomto smere národná legislatíva stanovila prísnejšie kritériá ako príslušná smernica. Cieľ sledovaný článkom 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/EHS, by bol dosiahnutý už tým, že by v zmluve o spotrebiteľskom úvere bol iba údaj o výške, počte a termínoch splátok. Avšak členský štát je viazaný smernicou, pokiaľ ide o výsledok, ktorý sa ňou sleduje, nie jej textom v zmysle, že by musel byť bezpodmienečne prevzatý do vnútroštátnej úpravy; zároveň, členský štát môže prijať právnu normu aj nad rámec smernice, pokiaľ nie je s ňou v rozpore. Nakoľko účelom dotknutého ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/EHS je informovať spotrebiteľa o parametroch splátok spotrebiteľského úveru, s týmto účelom nie je v rozpore, ale naopak ešte viac ho napĺňa požiadavka v norme ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, že obsahovou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere má byť údaj o výške, počte a termínoch splátok nielen istiny, ale aj úrokov (iných) poplatkov. Uzavrel, že zmluva uzavretá stranami sporu by síce spĺňala požiadavky v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/EHS, avšak nespĺňa požiadavky slovenského ZoSÚ. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že zmluva neobsahuje vyššie uvedené náležitosti, čo má v zmysle § 11 ods. 1

ZoSÚ za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Mal za preukázané, že v zmluve uvedená RPNM je uvedená nesprávna, a to v neprospech žalobkyne, t.j. spotrebiteľa, čo má taktiež za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. RPNM je v zmluve uvedená vo výške 25,81 %. Pri výpočte RPNM zistil, že RPNM v zmluve nebola uvedená správne, keď použil čiastku skutočne poskytnutú žalobkyni (864,- €), počet splátok (42 mesiacov), výšku splátky a ako dodatočný náklad bol použitý poplatok za uzatvorenie zmluvy (96,- €) splatný pri poskytnutí úveru. Pri výpočte RPNM je potrebné, ako výšku úveru uviesť skutočne poskytnutú čiastku, a nie čiastku vrátane poplatkov. „Pokiaľ žalobca do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul aj poplatok za poskytnutie pôžičky (755,52,-€) postupoval v rozpore s platnou právnou úpravou ustanovenou v § 2 zákona č. 258/2001 Z. z., pretože uvedený poplatok, ktorý má charakter odmeny poskytovateľovi služby (spotrebiteľského úveru), treba považovať len za náklady spotrebiteľského úveru.“ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Sžo/29/2013). Spotrebiteľský úver poskytnutý žalobkyni preto považoval podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa žiadala vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovanému uhradila jednak na základe zmluvy a jednak na základe dohody. V zmysle vyššie uvedeného je zmluva bezúročná a bez poplatkov, pričom predmetná dohoda v čl. 7.1 upravovala poplatky súvisiace s úverom poskytnutým žalobkyni, ktoré boli uvedené aj v čl. 5. a 6. Zmluvy. Vo vzťahu k Dohode o poskytovaní služieb č. 8500091590 uzatvorenej stranami dňa 24.11.2014 uviedol, že rovnako ako v prípade predmetnej Zmluvy o revolvingovom úvere ide o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahuje režim spotrebiteľského práva, pričom medzi Zmluvou a Dohodou je akcesorický zmluvný vzťah, čo jednoznačne vyplýva z článku I. bodu 1 veta prvá Dohody, podľa ktorého "Dohoda upravuje podmienky poskytovania dohodnutých služieb k uzavretej Zmluve o revolvingovom úvere s číslom rovnakým, ako je číslo Dohody, kde Poskytovateľ má postavenie Veriteľa a Zákazník postavenie Dlžníka". Vzhľadom na skutočnosť, že poplatok uvedený v čl. 7.1 dohody vo výške 2.56 % zo sumy schváleného úveru je súčasťou poplatkov súvisiacich s úverom, a teda poplatky, ktoré žalobkyňa platila za úver boli upravené aj touto dohodou, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, mal za to, že žalobkyňa zaplatila žalovanému poplatok vyplývajúci z tejto dohody bez právneho dôvodu. Nakoľko žalobkyni boli poskytnuté finančné prostriedky v sume 864,- €, tieto bola povinná v uvedenej výške žalovanému vrátiť. Nebolo sporné, že žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 1.259,52 €. Preto sumu 395,52 € plnila žalobkyňa bez právneho dôvodu. V nadväznosti na uvedené priznal žalobkyni sumu, ktorú požadovala v žalobne titulom bezdôvodného obohatenia, t.j. sumu 395,52 €. Spolu s úrokom z omeškania. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. O povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok za žalobu bolo rozhodnuté podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb., o súdnych poplatkoch.

2. Proti tomuto rozsudku, do výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby bola žaloba aj v tejto časti zamietnutá z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Argumentoval, že úverová zmluva uzavretá medzi sporovými stranami bola tvorená ustanoveniami na listine označenej ako zmluva o revolvingovom úvere, zmluvnými dojednaniami a oznámením veriteľa o schválení úveru. Obsah zmluvy bol tvorený aj zmluvnými dojednaniami, ktoré boli v zmysle článku 13 zmluvy neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohami tvoriacimi súčasť zmluvy. Mal za to, že deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím bola splnená požiadavka zákona, ktorý podrobnejšie nešpecifikuje, čo pod termínom konečnej splatnosti má byť uvedené a ako sa má tento údaj vyjadriť. Určenie konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedené určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtom mesačných splátok a spôsobom vyplývajúcim z článku 4, ods. 4.5 zmluvných dojednaní v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/111/2014 - 166 a na rozhodnutie Súdneho dvora EU vo veci C - 42/15 a na zmenu právnej úpravy v zákone č. 129/2010 Z.z., z ktorej je zrejmé, že požiadavka na uvádzanie termínu konečnej splatnosti je požiadavkou nad rámec smernice. Zdôraznil, že absencia údaju o konečnej splatnosti nie je spôsobilá spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, lebo tento rozsah vyplýva z údajov o počte a výške splátky. Záver súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje údaj, aká časť splátky má byť započítaná na istinu, úrok a iné poplatky, považoval v hrubom rozpore so záverom Súdneho dvora EU vo veci C- 42/15, ktorý rozhodol, že uvádzanie výšky, počtu a termínov splatnosti splátok neznamená ich rozčleňovanie na časť istinu, časť úrok a časť iné poplatky, ktorý názor prevzala aj Národná banka Slovenska a v tejto súvislosti namietal popretie princípu právnej istoty a predvídateľnosti rozhodovania. Napokon skutočnosť, že závery súdu o rozčleňovanie splátky sú nedôvodné a nesprávne potvrdzuje aj novela zákona č. 129/2010 Z.z. v § 9 ods. 2 písm. i)

prijatá z dôvodu zosúladenia zákona so smernicou a rešpektovania rozhodnutia Súdneho dvora EU vo veci C - 42/15. Ak by mala zmluva obsahovať rozpisanie splátky, potom nie je zmysel práva spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku podľa § 9 ods. 5 zákona, keď údaje by už mal priamo v zmluve. Ak by zákonodarca sledoval, že zmluva má obsahovať rozpis splátky na časť istina, úrok a vo vzťahu ku každej položke by bolo nutné uvádzať termín splatnosti či počet splátok, potom zákonná úprava práva spotrebiteľa vyžiadať si amortizačnú tabuľku by nemala žiaden význam, keďže táto amortizačná tabuľka by už bola súčasťou zmluvy. Úvaha rozpisovania splátky je založená na predpoklade, že každá splátka by mala obsahovať rovnakú časť pripadajúcu na úrok a na istinu, to však odporuje zákonu, ktorý výslovne predpokladá úvery bez amortizácie istiny počas splácania alebo s rovnomernou úhradou istiny a úrokov počas celého splácania, alebo anuitné splácanie, kedy sa pomer úrokov/istina v jednotlivých splátkach mení. Namietal, že by údaj o RPMN bol nesprávnym a vytýkal súdu prvej inštancie, že nerešpektoval fakt, že zo sumy úveru sa uhradil poplatok za poskytnutie úveru a teda suma úveru bola 960 eur, pričom jej časť sa použila pre účel úhrady na poplatok za poskytnutie úveru a zvyšná časť bola vyplatená žalobcovi. Mal zato, že úver možno poskytnúť bezhotovostne, formou započítania a zákon ako sumu úveru vymedzuje súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zákon teda formu poskytnutia úveru tak, že sa poskytuje v rámci kompenzácie pohľadávok, nezakazoval. Za nesprávny považoval aj výrok o náhrade trov konania.

3. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného; s poukazom na to, že všeobecné obchodné podmienky ňou neboli podpísané; namietala, že obchodné podmienky boli súčasťou zmluvy a v tomto smere poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo 245/2010. Poukázala na to, že ostatné prílohy k zmluve, a to dohoda o poskytovaní služieb a rozhodcovská zmluva, ňou boli podpísané, čo potvrdzuje, že obchodné podmienky neboli súčasťou zmluvy, keďže nemala možnosť s nimi sa zoznámiť. K námietke žalovaného, že posledná splátka je determinovaná viacerými spôsobmi a že zmluva nemusí obsahovať termíny jednotlivých splátok istín, úrokov a poplatkov, poukázala na rozhodovaciu prax súdov na území Slovenska, ktorá je opačného názoru. K nesprávne uvedenej výške RPMN uviedla, že výška poplatku 960 eur nebola započítaná do RPMN. Z uvedených dôvodov navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

4. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej (vyhovujúcej) časti a v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie náležite zaoberal posúdením žalobkyňou uplatňovaného nároku na vydania bezdôvodného obohatenia pre absenciu zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nesprávne určenej RPMN, z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobkyňa preukazovala dôvodnosť svojej žaloby a prostriedkov procesnej obrany, ktorou sa žalovaný bránil proti uplatňovanému nároku, správne zameral svoje dokazovanie na zisťovanie všetkých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia danej veci, jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyplynuli najavo, následne tieto; v súlade so zásadou voľného hodnotenie dôkazov (čl. 15 C.s.p. v spojení s § 191 C.s.p.); správne vyhodnotil a dospel tak k správny skutkový záverom, z ktorých vyvodil aj správne právne závery, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 ods. 1, ods.2, § 53 ods.1, ods. 4 písm.a) a t), ods.5, § 107, § 451) v spojení so zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. (§ 1 ods.1, ods.2, § 2 písm. d), h), i), § 4 ods.2, § 9 ods.2, písm. c), f), j), k) a y), § 11 ods. 1 písm. b) a d)) , ktoré aj správne vyložil a svoje dôvody vedúce k vyhoveniu žaloby; z dôvodu, že žalobkyňa plnila žalovanému bez právneho dôvodu, keď ňou splácaný úver bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov; aj náležite v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil, keď svoj myšlienkový postup dôkladne vysvetlil, a to nielen s poukazom na rozhodujúce skutočnosti zistené výsledkami vykonaného dokazovania, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery, v dostatočne potrebnom rozsahu sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a náležite posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok strán sporu súvisiacich s predmetom konania. Odvolanie žalovaného nie je spôsobilé; z

hľadiska ním uplatňovaných odvolacích dôvodov a ich obsahového vymedzenia; spochybníť správnosť záverov súdu prvej inštancie.

6. Žalovaný v podanom odvolaní poukazoval na to, že úverová zmluva bola uzatvorená aj oznámením o schválení úveru, ktoré bolo neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere a mal za to, že termín konečnej splatnosti úveru vyplýva z tohto oznámenia, v ktorom je uvedený deň splatnosti poslednej splátky. Oznámenie o schválení úveru zo dňa 24.11.2014 je samostatnou listinou a predstavuje jednostranný právny úkon žalovaného, adresovaný žalobkyni, ktorým síce žalovaný reagoval na jej žiadosť o poskytnutie úveru, ale vzhľadom na to, že oznámenie obsahuje ďalšie podstatné náležitosti navrhovanej úverovej zmluvy oproti predloženej žiadosti žalobkyne, ktoré však následne neboli žalobkyňou písomne akceptované, nemožno ho považovať za takú účinnú akceptáciu návrhu žalobkyne, na základe ktorej by došlo k uzavretiu zmluvy, teda k písomnej dohode strán o všetkých podstatných náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere. K uzavretiu zmluvy došlo tak, že žalovaný svojím podpisom dňa 24.11.2014 na žiadosti žalobkyne zo dňa 18.11.2014 o poskytnutie úveru, vyjadril písomný súhlas s obsahom tejto jej žiadosti, čomu nasvedčuje aj bod 13 žiadosti/zmluvy, z ktorého vyplýva, že riadnym vyplnením a následným podpisom žiadosti/zmluvy uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere. Ani skutočnosť, že podľa bodu 7.1. písm. g) zmluvných dojednaní má byť oznámenie o schválení úveru ako Príloha č. 7 súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere, nič nemení na tom, že medzi stranami nedošlo k písomnej dohode o obsahu zmluvy na základe žalovaným písomne predloženého zmeneného návrhu v oznámení o schválení úveru. Ani podľa bodu 2.2. zmluvných dojednaní nepredstavuje oznámenie o schválení úveru súčasť mechanizmu uzavretia zmluvy, ktorý vyplýva z bodu 2.1. zmluvných dojednaní, v ktorom sa žalovaný zaväzuje oznámenie odoslať v nadväznosti na platné a účinné podpísanie zmluvy o revolvingovom úvere na predtlačenom formulári. Žalobkyňa síce dňa 18.11.2014 písomne potvrdila, že sa zoznámila so zmluvnými dojednaniami, ktoré mala k dispozícii na zadnej strane žiadosti, a ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, avšak ich súčasťou v tom čase nebolo žalovaným až následne vyhotovené oznámenie o schválení úveru, a preto žalobkyňa svojím podpisom na žiadosti/zmluve nevyslovila súhlas aj s oznámením o schválení úveru, ktoré nebolo v tom čase súčasťou zmluvných dojednaní. Žalovaný preto nedôvodne argumentuje tým, že oznámenie veriteľa o schválení úveru je akceptáciou žalobkyňou predloženého návrhu na uzavretie zmluvy v podobe žiadosti o poskytnutie úveru. Správny je preto záver súdu prvej inštancie, že termín konečnej splatnosti úveru a údaje o termíne splátok neboli v zmluve o revolvingovom úvere platne dojednané, pretože nevyplývajú z bodu 6 žiadosti/zmluvy označenej ako údaje o schválení revolvingového úveru. Odvolací súd sa stotožňuje so žalobkyňou, že nie je prípustné, aby podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli stanovené len odkazom na zmluvné dojednania, ktorú samé neobsahujú konkrétne podmienky úveru (obsahové náležitosti zmluvy) a odkazujú na oznámenie veriteľa o podmienkach schválenia úveru ako súčasť zmluvy bez potreby písomného súhlasu dlžníka, a s ktorého obsahom žalobkyňa vopred (pred podpisom zmluvy) nemala možnosť sa oboznámiť. Neuvedenie termínu konečnej splatnosti a termínu/dátumu splatnosti splátok bolo spôsobilé spochybníť rozsah záväzku žalobkyne zo zmluvy, nakoľko na základe údajov o schválenom úvere obsiahnutých v bode 6. žiadosti/zmluvy nemohla s istotou identifikovať termíny jednotlivých splátok, čím nebol splnený cieľ smernice, ktorým je zaručiť spotrebiteľovi, aby poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru. Nedôvodná je preto argumentácia žalovaného, že s absenciou týchto náležitostí v zmluve nemožno spájať následok v podobe bezúročnosti úveru.

7. Odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie aj v tom, že do celkovej výšky úveru možno zahrnúť len finančné prostriedky poskytnuté žalobkyni, nie však poplatok, ktorý ako odmena za poskytnutie úveru predstavuje náklady úveru. Uvedené vyplýva nielen z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Sžo/29/2013, ale napokon aj zo záveru Súdného dvora, ktorý v rozsudku z 21. apríla 2016 vo veci C-377/14 konštatoval, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.

8. Vzhľadom na to, že úver sa stal bezúročným a bez poplatkov z dôvodu absencie termínu konečnej splatnosti, termínu splátok a nesprávnej RPMN, nepovažoval odvolací súd za potrebné bližšie sa zaoberať námietkou žalovaného, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore so záverom vyplývajúcim

z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, že uvádzanie výšky, počtu a termínov splatnosti splátok neznamena ich rozčleňovanie na časť istinu, časť úrok a časť iné poplatky.

9. So zreteľom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalovaným uplatňované odvolacie dôvody neboli podložené takými relevantnými argumentmi, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, vrátane súvisiaceho výroku o náhrade trov konania, potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobkyni, ktorá mala v odvolacom konaní úspech, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).